

Asettuminen työalueelle

Olemme vihdoinkin löytäneet kodin itsellemme ja päässeet asettumaan paikoillemme. Alku ei ole ollut helppoa monien monimutkaisten käytännön asioiden vuoksi. Kaikki alkoi, kun pääsimme Helsinki-Vantaan lentokentälle ja huomasimme, että koiramme lentoboxin ovi oli jäänyt kotiin. Etsimme uutta ovea tai boxia, mutta koko lentokentällä ei ollut mitään. Ja sunnuntai-aamuna eivät kaupatkaan olleet auki, joten Tumpin oli jäätävä Suomeen.

Pääsimme Jacaan, josta olimme kyselleet yhtä asuntoa meille valmiiksi muuttoa varten. Kun pääsimme katsomaan asuntoa, se ei ollut sellainen kuin

kuvittelimme ja lisäksi vuokraisäntä ei ollut täysin luottamusta herättävä. Oli vaikeaa tehdä päätös, että emme ota asuntoa vastaan, koska se tiesi sitä, että jäimme asunnottomaksi neljän matkalaukkumme kanssa. Huomasimme, että onneksi koira oli jäänyt Suomeen. Saimme väliaikaisen majoituksen erään amigon ullakkohuoneistosta. Jälleen kerran olemme huomanneet, miten kaikki täällä toimii amigo-systeemillä. Aina parempi mitä enemmän näitä amigoja=ystäviä on! Espanjalaiset jos ketkä pitävät viimeiseen asti ystävistään huolta ja sitä kautta moni asia ratkeaa.

Mikään asunto ei auennut Jacasta - aivan kuin Jumala olisi sulkenut järjestään jokaisen kodin ovet juuri nenämme edestä. Joten aloimme pohtia muuttoa Sabiñánigoon. Eräänä päivänä, aivan "sattumalta", päätimme ajaa erään Sabiñánigon asuinalueen läpi ja samalla puhuimme,

että jos tältä alueelta löytyisi asunto, niin olisimme heti valmiita muuttamaan. Ja niin kävi, että pari minuuttia tuon keskustelun jälkeen olimme katsomassa rivitaloasuntoa siltä alueelta.

Vuokrasopimus kirjoitettiin pari päivää myöhemmin ja vuokraemäntä sanoi, että nyt kun meidän omat perheet ovat kaukana, hän voi ottaa meidät omaan perheeseensä! Meidän on siis hyvä olla tässä asunnossa ja vuokraemännän kanssa on molemminpuolinen luottamus. Tilaakin on nyt reilusti vieraita varten ;) koska asunto on isompi, mitä etukäteen olimme suunnitelleet.

Työparimme, Daniel ja Begoña, ovat ottaneet meidät erittäin sydämellisesti vastaan. Se on todella kiitosaihe! He ovat olleet suureksi siunaukseksi meille jo nyt. Samoin seurakuntalaiset ovat osoittaneet, että olemme tervetulleita. Ensimmäisenä sunnuntaina olimme aamupäiväkokouksessa Huescassa, jossa meidät esiteltiin, voideltiin öljyllä ja siunattiin työhön. Ja mitenkäs muutenkaan kuin söimme kunnon aterian kokouksen

jälkeen seurakuntalaisten kanssa. Samana päivänä oli kokous Sabissa, jossa myös meidät esiteltiin ja siunattiin työhön. Kokouksen jälkeen seurakuntalaiset olivat tehneet herkkuja omista maistaan ja taas syötiin. Sabin seurakuntalaiset iloitsivat siitä, että olemme tulleet heitä varten ja vielä syvempi tyytyväisyys huokui heistä kun he kuulivat, että muutimme Sabiñánigoon, eikä Jacaan.

Sabin uskovat ovat kokeneet kovia kevään-kesän aikana. Daniel ja Begoña ovat joutuneet selvittämään ihmisten välejä ja kehottamaan seurakuntalaisia laittamaan elämäänsä järjestykseen. Seurakuntalaisista osa on jättäytynyt pois, koska eivät ole halunneet järjestää elämäänsä Jumalan Sanan mukaan ja nyt sunnuntai-kokouksissa on käynyt noin 10 henkilöä. Daniel sanoi, että jäljelle jäi se osa, joka haluaa seurata Jeesusta ja elää sen mukaan. Tämän olemme myös aistineet, että maaperä näissä uskovissa on otollista.

Ensimmäinen maakunnallinen veljespiirin kokous oli myös 3.10 Zaragozassa. Tuntui hyvältä olla siellä mukana ja tutustua uusiin työtovereihin. Veljespiiri on pieni, vaikka Aragonin lääni on suht iso alue. Tämä heijastaa hyvin evankelisten seurakuntien tilannetta: työtä on, mutta työmiehiä on vähän.

Ensi kuussa Espanjassa astuu voimaan uusi laki koskien seurakuntia ja niiden olemassaoloa. Se edellyttää, että seurakunnan minimijäsenmäärä on 20. Emme siis koonkaan puolesta voi vielä alkaa nimittämään Sabin uskovien joukkoa vielä seurakunnaksi. Olemme vielä Huescan seurakunnan ”lähetyspiste” eli punto de misión. Vastuu kuitenkin siirtyy pikku hiljaa meille. Ensi sunnuntaina Tuomas saarnaa ja edellisenä sunnuntaina hän johti ylistyksen. Seuraavaksi onkin vuorossa Suvin saarnavuoro.

Olemme pari kertaa käyneet katsomassa vanhainkodissa erästä Señora, joka antoi elämänsä Jeesukselle pari viikkoa sitten. Hän oli Zaragozassa sairaalassa, jossa häntä hoiti uskova hoitaja. Tämä johdatti hänet Jeesuksen luokse ja nyt hän on vasta vauva Jumalan kämmenellä, vaikka ikää onkin jo karttunut.

Toivomme, että saamme pian nettiyhteyden toimimaan kotonamme ja puhelimissamme, jotta voimme pitää paremmin yhteyttä yllä. Nyt alkuun tämäkin asia on ollut kovassa ja puhelinyhtiöt ovat milloin mistäkin syystä venyttäneet linjojen avausta. Onneksi mm. McDonaldsissa on ollut ilmainen wifi-yhteys! Siunausta toivotamme teille jokaiselle! Ja odotamme innolla teidänkin

kuulumisianne!

Uusi osoitteemme: calle Ibón de Bucuesa 19
22600 Sabiñánigo (Huesca)
España

